

Respostes a la ciutadania de la regidora no adscrita al Ple de 16/05/2018

La senyora Carbonell:

“Bona tarda. Pregunta a la senyora alcaldessa i a tots els grups municipals. Aquest matí hem pogut escoltar a Catalunya Ràdio la carta de la mare de l’Adri, que deixa clar quina ha estat la seva trajectòria i la irracionalitat de vincular-lo amb cap organització terrorista. L’evidència de tot plegat ha donat lloc a posicionament inequívoc de la senyora Mónica Terribas, en el sentit que les acusacions que pesen sobre l’Adri són fruit d’una estratègia repressora per silenciar les accions del carrer. Comparteixen aquest diagnòstic? I per què? Quines actuacions creuen que s’han d’impulsar des de la corporació municipal en defensa d’aquest veí d’Esplugues?”

La senyora González:

“Pregunta a l’alcaldessa i a tots els grups municipals: com hauria de saber, fa anys es va produir la detenció d’un veí d’Esplugues acusat de terrorisme, i des del primer moment l’ajuntament va obrir les seves portes a les veïnes, de manera que les assemblees es feien cada dia, convocades pel grup de suport, tenint lloc al vestíbul d’aquest mateix ajuntament. Increïble avui, oi? Quina explicació dona perquè a data d’avui això no hagi passat?”

Quina explicació, segona pregunta, dona a què en aquest moment l’equip de govern, el que era alcalde, el senyor Antoni Pérez, company del partit actual de l’equip de govern, i amb el que segueixen tenint en comú l’afició pel Pla Caufec, donés suport a una moció en defensa del veí detingut i, en canvi, a data d’avui, només se senti el cri dels grills que són als terrenys del Caufec, i el soroll de cartells arrencats per brigades municipals?”

La senyora Herranz:

“Pregunta a l’alcaldessa i als grups municipals. La senyora alcaldessa comparteix el seu amor per les lleis amb personatges il·lustres, com els seus guies polítics Iceta, Sánchez, i els líders afins com Rajoy i Rivera, i els referents de la imparcialitat, Lamela i Llàrena, per citar-ne alguns. Creu que les lleis han de servir per preservar els drets de totes les persones, o ser objecte d’amor cec i incondicional? Creu que

l'aplicació de la llei que s'està fent en el cas de l'Adri, preserva els seus drets humans i constitucionals? Si us plau, argumenti la resposta.”

La senyora Gesto:

“Pregunta a l'alcaldeessa i tots els grups municipals: creu que l'aplicació de la llei que s'està fent en el cas de l'Adri respecta l'article 9 de la Declaració Universal dels Drets Humans? Per si ara no li ve al cap, article número 9: «Ningú no serà detingut, pres o desterrat arbitràriament.»

Segona pregunta: creu que l'aplicació de la llei que s'està fent en el cas de l'Adri respecta l'article 9.2 de la Constitució espanyola? Aquest diu: «Correspon als poders públics promoure les condicions per tal que la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives, promoure els obstacles que impedeixin o dificultin la plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.»”

El senyor Manyé:

“Pregunta per a l'alcaldeessa i tots els grups municipals: l'endemà de l'escorcoll que es va fer a casa seva, la Guàrdia Civil va fer una visita al lloc de feina de l'Adri, i com a resultat d'aquesta visita, l'empresa va procedir al seu acomiadament. Considera aquesta pràctica compatible en un estat de dret?”

Segona pregunta: creu que el consistori hauria de dur a terme alguna acció encaminada a denunciar i corregir aquesta pràctica de la Guàrdia Civil?”

El senyor Pi:

“Pregunta a l'alcaldeessa i a tots els grups municipals: senyora alcaldeessa, no li fa vergonya enviar els treballadors municipals a retirar cartells que reclamen que volem l'Adri a casa?”

Segona pregunta a l'alcaldeessa i a tots els grups polítics també: no creu que deixa clara l'arbitrarietat i posicionament polític de l'equip de govern, quan es retiren cartells amb contingut polític o social enganxats amb cel·lo i en canvi no es retiren

els que estan al mateix espai públic i enganxats de la mateixa manera, però que no tenen aquestes connotacions? Gràcies.”

La senyora Ruiz:

“Pregunta a la senyora alcaldessa i tots els grups municipals: com sabem, a les acaballes del franquisme, i durant bona part de la mal anomenada transició, les pintades van ser una forma de difusió efectiva, a l’abast de totes, i àmpliament acceptades per la població. Per quin motiu creu que l’equip de govern ja fa anys que ha iniciat una creuada criminalitzant-les? Si el motiu d’esborrar pintades és el de mantenir la neteja, no s’adonen que el fet que persisteixin és degut a la falta d’espais de comunicació efectius i accessibles per a totes a Esplugues, i que ignorant la causa del conflicte estan lluny de donar solucions? Quina solució proposen?”

La senyora Santos:

“A la senyora alcaldessa i a tots els grups municipals: creuen en el dret d’expressar-se i mobilitzar-se de les veïnes per defensar les seves idees?”

I la segona pregunta és si davant l’evidència que les veïnes d’Esplugues no tenen les mateixes oportunitats i mitjans per expressar-se que les que té l’equip de govern, no es veuen amb l’obligació moral de denunciar la censura que fa l’equip de govern, fent ús de les treballadores municipals, entre els que no només s’inclou la brigada sinó també la Policia local, que es dediquen a arrencar cartells de manera sistemàtica?”

El senyor Muñoz:

“Dues preguntes a l’alcaldessa i a tots els grups municipals i democràtics d’aquest consistori: creuen que les accions dutes a terme en l’àmbit municipal han d’estar aïllades o vinculades a l’entorn del país i de l’Estat?”

Segona pregunta: no manifestar-se davant una injustícia palesa, converteix en còmplice el que calla? No se senten còmplices d’aquesta injustícia i violació dels drets fonamentals que s’està duent a terme en nom de la justícia?

I per últim, volia dir-vos, també volia fer un apunt com el company, i aquest era per a tots els membres del PSC, que l'últim ple pensàveu fermament que éreu un partit que defensàveu els drets humans i democràtics, i totes aquestes coses boniques que la gran majoria de veïnes d'Esplugues no es creuen, per això no... Bé, és igual. La pregunta és, la tercera: com un partit que defensa els drets humans i les llibertats pot recolzar el 155? Com un partit tan democràtic com el PSC no condemna les víctimes del franquisme ni pressiona i s'ajunta amb partits com el PP i Ciutadans, que ja ningú dubte sobre la seva democràcia interna?

I la quarta era més una afirmació, i era que volem l'Adri a casa, que ens seguirem trobant perquè no pararem fins tenir-lo entre nosaltres, i que llegiu-vos bé la carta i reflexioneu, reflexioneu profundament, perquè si això no és una injustícia, ja no sabem el que és. Adri, et volem a casa.”

El senyor Vinyoles:

“Bé, jo ajuntaré els dos minuts en llegir un escrit, i demano a tots els grups municipals si es poden posicionar en referència a l'escrit.

«El passat 10 d'abril, ens vam despertar amb tots els telenotícies matinals parlant sobre l'operació policial que s'estava duent a terme a Esplugues i arreu del territori.

La nostra sorpresa va ser el desplegament que ens vam trobar a sota de casa de l'Adri. L'Adri és un amic nostre, un veí d'Esplugues de 25 anys, vinculat des de petit al teixit associatiu del poble, una persona crítica que no calla davant les injustícies imposades pel sistema capitalista. Des de feia mesos, l'Adri participava en les diferents convocatòries organitzades des dels CDR, totes elles caracteritzades per ser accions de desobediència civil no violenta.

Com estem veient aquestes setmanes, l'Estat espanyol s'ha decidit, no només a detenir caps de turc, sinó també a criminalitzar la gent de base a través de detencions i escorcolls totalment aleatoris. No és la primera vegada que veiem en l'Estat espanyol aplicar aquesta brutalitat al poble, també ho estem veient amb els nois d'Alsàua, amb els rapers, i ho vam veure amb # o amb les operacions Pandora, Piñata, Araña. En definitiva, amb totes aquelles que qüestionen l'ordre establert.

A l'Adri se'l va anar a buscar amb un desplegament policial totalment desmesurat, i amb una acusació totalment falsa. La fiscalia llençava l'ordre d'escorcoll i de

detenció per sedició, rebel·lió i pertinença a organització terrorista. Cada dia ens preguntem on deu ser, i sobretot, si està bé, i no tenim resposta. L'únic que sabem és que com a grup de suport defensarem fermament la seva decisió, i seguirem assenyalant els culpables d'aquesta situació.

La pregunta que ens fem sovint és: què faries tu davant d'aquesta situació? A Esplugues ja havíem viscut la repressió anteriorment, però aquesta vegada supera amb escreix qualsevol situació que ens haguéssim pogut imaginar. Ens han fet sentir la por, però també ens han reafirmat ara, més que mai. Creiem que davant de qualsevol estat opressor i lleis injustes, l'única opció possible és la desobediència.

És per això que avui venim al ple de l'Ajuntament d'Esplugues, venim a què ens escoltin, a exigir que es posicionin públicament davant la situació que estem patint. El nostre ajuntament no només no ha dit res, sinó que s'ha encarregat de silenciar i criminalitzar qualsevol forma de denúncia, traient cartells, esborrant pintades, i identificant i amenaçant les veïnes que han decidit trencar el silenci.

És per això que exigim que empatitzin amb la causa i es posicionin en contra de l'acusació, totalment desproporcionada, de la que s'acusa l'Adri. Que deixin d'intentar silenciar totes aquelles veïnes que mostren legítimament el seu rebuig. A la fiscalia els exigim que retirin immediatament l'acusació. I finalment, exigim que l'Adri pugui tornar lliurement a casa.”

La senyora Benito:

“Sí, buenas tardes. A ver, han sido muchas las preguntas, y voy a intentar resumirlas en pocas respuestas. Han expuesto ustedes aquí varias cuestiones, algunas muy interesantes. Han hablado, por ejemplo, del tema de quitar carteles. También esto viene un poquito relacionado con el tema de los lazos amarillos que se cuelgan y tal. Miren, yo les quiero recordar, posiblemente ustedes no lo sepan, pero en el año 2014, cerca del 9 de noviembre, un grupo de vecinos y de ciudadanos pusieron banderas españolas, pintaron banderas españolas en mobiliario urbano. A esos vecinos se les multó. Los cogió la guardia municipal y... (*Veus de Fons.*) ¿Perdón? No pagaron la multa. No, se lo digo porque ustedes tienen alguna... Se lo digo a ustedes –ustedes– los de Iniciativa per Catalunya. No, no me mire así –no me mire así– porque si quiere...”

(*Veus de fons.*)

La senyora alcaldessa:

“Un moment, un moment. A veure, a veure...”

La senyora Benito:

“Por favor, por favor, déjenme explicarme.”

La senyora alcaldessa:

“Un segon, senyora Benito. Vostè tindrà...”

(Veus de fons.)

La senyora Benito:

“Oiga, si no...”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Benito, podrà parlar amb total condicions de poder parlar. i la senyora Millà, que després també podrà prendre la paraula, podrà dir tot el que hagi de dir.”

La senyora Benito:

“No, es que le decía que no me mirara así porque me está mirando de una forma, y ella sabe exactamente lo que pasó en aquel pleno, lo sabe perfectamente. Y mire, no voy a profundizar, está en la hemeroteca, está en la hemeroteca para cualquiera que quiera ver lo que pasó en aquel pleno y lo que se dijo en aquel pleno.

Bueno, quería decírselo porque ustedes hablan de libertad de expresión, y tal y pascual. Bueno, pues que sepan que en este ayuntamiento también se multó, no sé, porque yo entonces no estaba como concejal, si se pagó o no se pagó, digamos, las multas. No sé, la señora alcaldesa... Pero que sepan que también se multó por pintar banderas españolas en aquel momento.

Hablan ustedes de la Constitución, de que se ha aplicado a este vecino la Constitución. No, no, se le ha aplicado el código penal, y este código penal fue reformado en el año 2014, con un pacto que hizo el Partido Popular y el PSOE. Y lo curioso de todo... Lo digo porque es que después se oye hablar a los concejales del PDeCAT. El entonces Convergencia puso una serie de alegaciones endureciendo ese código penal. A lo mejor no les gusta lo que están oyendo, pero oiga, es que es

así y no es de otra manera. Esto también es democracia, escuchar lo que a uno no le gusta escuchar.

Y luego, ya para terminar, yo quisiera hacerles a ustedes una pregunta. El nuevo *president* de la Generalitat... *(Veus de fons.)* No, no, perdónenme... *(Veus de fons.)*”

La senyora alcaldessa:

“Un segon. Más que res per ordenar. Han quedat molt clares les preguntes, i després cadascú respon com considera oportú, encara que tal. Deixem que parli i continuarem la resta. Les preguntes han quedat molt clares.”

La senyora Benito:

“Perdónenme, ustedes han hecho una serie de preguntas prácticamente rodeando siempre el mismo tema, pero han expuesto unas cuestiones que a mí me han parecido muy interesantes, que van en referencia a los carteles, que van en referencia a la democracia, han hablado ustedes de la Constitución... Bueno, pues permítanme que yo también les haga a ustedes una pregunta. Tenemos un *president* de la Generalitat que se llama Torra, señor Torra, que ha sido muy polémico, digamos, por los artículos que ha escrito.

(Veus de fons.)

Oigan, miren, de verdad... ¿Esto es lo que ustedes entienden por democracia? Porque si lo entienden así, miren, entonces no es un dialogo entre demócratas, hablan ustedes, yo me callo y se acabó la historia.”

La senyora alcaldessa:

“Señora Benito, nos quedan unos minutos. Yo creo que... *(La senyora Benito parla sense fer ús del micròfon.)* Usted haga lo que considere... *(La senyora Benito parla sense fer ús del micròfon.)* Sí...”

(Veus de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Doncs, senyora González, ha quedat molt clar i les preguntes estaven formulades molt clarament. Senyora Benito, vostè faci el que consideri.”

La senyora Benito:

“Sí, ya termino. Señora González, gracias por su intervención. Ciñéndome exclusivamente a lo que usted me pregunta, si ustedes me preguntan si yo considero que es terrorismo, no, no es terrorismo, y se lo dice una persona que ha estado muy cerca de atentados terroristas, ¿vale?”

En cuanto a lo demás, qué me parece la situación de este vecino, pues preocupante, y entiendo muy bien, entiendo la carta de una madre muy preocupada. Si yo me pongo en el lugar de una madre, me sentiría pues muy, muy preocupada.

Por lo demás, es que no puedo opinar —es que no puedo opinar. Es que no me pidan más de lo que yo no sé, es que les estaría mintiendo.”